

Egy rébusz a Levéltárból

A Római Birodalomból érkeztem.
Találd ki gyorsan ki lehetek!

???

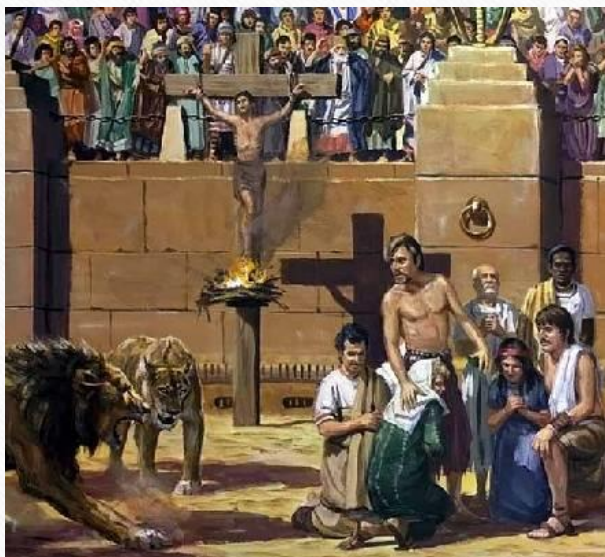
Amikor először leesik a reggeli köd,
Névnapiamat akkor ülöm,
Lámpást gyújtok, libát eszek,
közben hallgatom a vidám énekeket!

???

Kép forrása: <https://www.meska.hu/t2650486-romai-katona-pirograf-kep>

???

Kép forrása:

http://www.romaikor.hu/keresztenyseg_a_romai_birodalomban/a_kereszteny_okor/az_egyhaz_terjeszkedes/keresztenyuldozesek_az_első_három_szazadban

Néhány évvel a születésem előtt még üldözték a keresztényeket. Sokat elfogtak, börtönbe zártak, vagy vadállatok elé vetették az arénákban.

???

Kép forrása: <https://utazom.com/cikk/latnivalok-romaban-az-okereszteny-katakombak>

A hosszabb-rövidebb szünetekkel zajló keresztényüldözések miatt az első keresztények titokban találkoztak, közös ünnepeiket sokszor a 10-20 méterrel a felszín alatt húzódó katakombákba tartották meg.

Konstantin császár 3 évvel születésem előtt adta ki a milánói edictumot, melyben engedélyezte a keresztényeknek a szabad vallásgyakorlást.

???

**Pannóniában
születtem.**

Ahol megismertem
a keresztényeket, és
12 éves koromban,
szüleim akarata
ellenére
jelentkeztem a
keresztségre
készlők közé.

Kép forrása: Pannónia Provincia - Térkép forrása: Tudásbázis.Sulinet.hu

???

Kép forrása: <https://hu.ellas-cookies.com/obrazovanie/81719-rimskie-legiony-stanovoy-hrebet-velichayshego-drevnego-gosudarstva.html>

Édesapám római katona volt, így 15 éves koromban engem is erővel kényszerített a katonaságra. Mivel nagyon fiatal voltam egy gyakorló lovascsapathoz kerültem.

19 éves koromban lettem ténylegesen **katona**.

Szerénységemmel és szolgálatkészségemmel kivívtam katonatársaim megbecsülését.

A zsoldomat szétosztottam a szegények között.

???

Abban az évben különösen kemény tél volt Galliában. (A légiómmal akkoriban ott állomásoztam.) Sokan meghaltak. Segíteni szerettem volna, ezért minden ruhámat elajándékoztam a szegényeknek, csupán a rajtamlévő ruhadarabokat tartottam meg.

Egy napon késő este, járőrszolgálatból hazatérőben didergő koldussal találkoztam. **Köpenyemet kardommal kettéhasítottam és az egyik felét a koldus vállára borítottam.** Másnap álmomban Krisztust láttam abban a köpenydarabban, amelyet a fázó koldusra terítettem.

Krisztus így szólt hozzám: „???, a hittanuló öltöztetett engem ebbe a köpenybe.”

Sejted már, hogy ki lehetek?

Kép forrása:

http://www.magyszentektemploma.hu/140_lelki_elet/SztMarton.html

???

22 éves koromban megkeresztelkedtem, szolgálati helyemen, **Amiensben**. Parancsnokom kérésére még két évig szolgáltam a légió kötelékében.

Miután **elhagytam a katonaságot**, **felkerestem** a szentéletű **poitiers-i püspököt Hiláriust** és felajánlottam neki szolgálataimat.

Hilárius hamarosan diakónussá akart szentelni. Én azonban alázatosságból méltatlannak tartottam magamat erre a tisztségre. Az egyházi rangfokozatok legalsó lépcsőjén kezdtem el szolgálni és csak később vettem fel a diakonátust a poitiers-i püspök kezéből.

???

Történt egyszer, hogy a **galliai Tours városának keresztényei felkerestek engem, és kértek legyek a püspökük.**

Nem tartottam méltónak magamat erre a tisztségre, ezért a hozzám érkezők elöl a libák között rejtőztem el. A libák azonban gágogásukkal elárulták, hogy köztük bújkálok, így a tours-iak könnyen megtaláltak és főpásztorukká választottak.

???

Kép forrása:

<https://tgyoblog.wordpress.com/2016/11/11/november-11-szent-marton-napja/>

Csodás tettek kísérték életemet. Isten segítségével **betegeket gyógyítottam, halottakat támasztottam fel, ördögtől megszállottakat szabadítottam meg.**

Fáradhatatlanul jártam a vidéket, látogattam az egyházközségeket.

Nem a kedves marmoutieri kolostoromban ért a halál, hanem vidéki munkám során Candesben, ahová az egyházközségben zajló viták elsimítására utaztam.

Több napig magas lázzal feküdtem hamuból készített fekhelyemen. Nem engedtem, hogy szalmából vessenek ágyat nekem. Halálom óráján így imádkoztam Istenhez: „*Uram, ha népednek még szüksége van rám, nem vonakodom a munkától.*” Az Úr azonban szólított.

Halálhírem futótűzként terjedt el. Néhány nap alatt nagy tömeg gyűlt össze Candesban. Holttestemet több város is magának követelte. Poitiers és Tours egyaránt azon volt, hogy náluk helyezzenek örök nyugalomra.

A holttestemet vigyázva őrizték. A toursiak az öröket kijátszották, és az ablakon kiemelték földi maradványaimat. A Loire folyón csónakban vitték Toursba.

A város előtti keresztény temetőben temettek el **november 11-én**. Hatalmas tömeg vett búcsút tőlem, kik örökre szívükbe zártak **Tours-i Szent Márton** néven.

Márton napi lampionos felvonulás Sopronban

Kép forrása:

<https://korkep.sk/cikkek/kultura/2017/11/11/marton-napi-hagyomanyok-szokasok/>

Szent Márton, aki megosztotta köpönyegét a didergő koldussal, az elmúlt 1600 év alatt a felebaráti szeretet példaképe lett. Neve napján - ami most éppen szerdára esik – mint minden évben idén is a belvárosban egy lampionos felvonulással emlékeztek volna meg a soproniak. A belvárosi séta során felelevenítették volna a legendás szent életének főbb motívumait is. A rendezvény sajnos idén elmarad a járvány miatt.

Márton napi üzenet:

*... köpönyét megosztó jóságos szentről ...
... mert bajban a jóval vigaszt lehet nyújtani ...*

https://www.youtube.com/watch?v=UhwmdiuQmng&list=PLs842WWSfO_n3gID6Evg2TS0CGekwM10d&index=5

Köszönöm a figyelmet!
